

[Stubkjær Pedersen]

i betragtning, at langt de fleste er lejere på statens jord og ikke har nogen mulighed for at sikre sig mod opstigende vand.

Når ministeren mener, at de såkaldt velkonsoliderede virksomheder ikke skal have hjælp, så vil jeg gerne have at vide, hvornår ministeren mener at en virksomhed er velkonsolideret, og hvornår den er ikke-velkonsolideret, og hvilke kriterier der lægges til grund for denne udvælgelse.

Ministeren for offentlige arbejder (J. K. Hansen):

Lad mig først bekræfte over for hr. Stubkjær Pedersen, at jeg i min henvendelse til finansudvalget med anmodning om tilslutning til, at staten yder en godtgørelse på 50 pct. af tabet ved skader, der er forvoldt ved stormfloden den 24. november 1981, foreslår, at godtgørelse ikke ydes til store, velkonsoliderede virksomheder.

Det er nyttigt, at vi i denne forbindelse minder om, at staten mig bekendt ikke hidtil er trådt til, når oversvømmelse er indtruffet uden for områder, der er blevet oversvømmet som følge af digebrud. Det er også meget nyttigt at gøre sig klart, at oversvømmelse af visse havnearealer, f.eks. i Esbjerg, er noget, der indtræder med års mellemrum. Den særlige situation den 24. november 1981 var vandstandens helt ekstraordinære højde. Det er således sikkert, at der er en risiko ved at have en virksomhed eller et lager på et sådant udsat havneareal, og det er en risiko, man er nødt til at regne med. Enhver vil sikkert kunne give mig ret i, at det er en fuldstændig umulighed at afgøre, hvilke skader der var sket, hvis vandstanden vel havde været usædvanlig høj, men ikke så høj, som tilfældet var den 24. november 1981.

Så kan man spørge: hvorfor træder staten og andre offentlige kasser så til overhovedet? Ja, det spørgsmål kan man stille. Der er en række betragtninger, der bærer dette initiativ. I første række er det en frygt for, at en række virksomheder ville blive slået ud med deraf følgende uheldige virkninger for en i forvejen belastet beskæftigelsessituation. Men der er også ganske klart et hensyn af rent menneskelig art til den enkelte virksomheds indehaver, der kunne risikere at blive slået ud resten af sit aktive liv.

Jeg tror, de fleste vil forstå disse betragtninger. Det er imidlertid særdeles vanskeligt at få dem til at passe på virksomheder, der måske har lands- og verdensomspændende omsætning i milliardstørrelse. Det grundlæggende kriterium for udskillelse af store, velkonsoliderede virksomheder er da også en jævn betragtning om de brede skuldre, en stor formuemasse eller en stor personkreds til at bære tabet. Men jeg vil gerne understrege, at en virksomhed meget vel kan være stor og alligevel få en godtgørelse, og i sådanne situationer kan beskæftigelsen meget vel være truet.

Det er jo ministeren for offentlige arbejder, der råder over statens bevilling, og så er det også mig, der må tage afgørelsen om, hvorvidt en virksomhed kan få en godtgørelse fra staten i henhold til bevillingen eller den ikke kan få det. Og når jeg foreslår denne begrænsning i aktstykket, altså i bevillingen, bragt i anvendelse, så er det dermed sagt, at jeg anser det for muligt at undgå tilfældigheder.

Formanden:

Jeg beder om, at man så vidt muligt overholder de fastsatte taletider.

Stubkjær Pedersen (CD):

Jeg synes ikke, at det fremgik af det svar, jeg fik af ministeren, at man kan undgå tilfældigheder. Nu har vi jo fået oplyst, at det andet aktstykke er på vej, og det er jeg da også glad for, men så må ministeren jo vide allerede nu, hvor stor en del der er sorteret fra, for der må jo ligge en beløbsramme i det aktstykke.

Askjær Jørgensen (FP):

I forbindelse med omtalen af velkonsoliderede virksomheder eller ikke-velkonsoliderede virksomheder vil jeg gerne spørge ministeren, om han er enig i, at sommerhusudlejning f.eks. til udenlandske turister er erhvervsvirksomhed. Hvis ministeren er enig heri, vil jeg gerne spørge: hvis det er således, at man f.eks. skylder $\frac{2}{3}$ af sommerhusets anskaffelsespris, er man så velkonsolideret i den erhvervsvirksomhed?

Dyremose (KF):